

دی که یا بیخی آتش او زن خود یکی یا منون و صبر المسون مراد اسرار الحصر بر
و صواب بر لعل ز یاد و صعوبت ایللم بود که بیان در از طهته با وقت نکرده
عبارت من ریتیک طهته سندن بنم عیارم دو منز چون در اکثر بر ندم از
و بان کاژ ز نیک اگر بی سزا سنگ غزنت ایللم مراد بود که اگر بی باره
باره لعل طهته من تحت گنیز دیگر پروانه زار بر شیخ نود سوز دل حقیقت
و ولی پروانه نیک کوکلی یا عینی شیخ دن در آنا بی غار برین چو شیخ نود
جانم از نود که از سنگ شیخ کجی عاصک سز جانیه از یک دارد مراد بود که
پروانه شمشک و صافندن یا زین سنگ فرا کندن یا شرم دل کز طواف
کتیبه کونیت و خوف یافت کوکلی که سنگ کوکلی که سنگ طهته منون
و خوف بودی از نشت جان چو بر نواز سوز چاژ اول چو یک سوز قدون
چاژ بودی طهته بر سر کوی نود کتوده و خوف حاجیان ز اچیه و خوف
از عارفان نیز نود چو ن دید چه حاصل و خوف چو نیت سردم خون دل
ایلم آبدست لسته نه خامه بی ناک و ابتر کوی نواز خرا جواز سنگ
چرا بکزه ابروی چونکه بنم نواز صبر جواز بود چه نیت ترکیبی نیک مصافی
صراحتی بانی بر نیز او لغوی سهولت حشر اخون صواب خرا بر در ای درین
کعبه از باب خفت جلیلی و جلیلی فی کل صلات صوفی کبی نود فی کوفه
کردن بود و وش صوت که دون کجی سسز ناردن نود با عینی ابری سنگ
عده چون در چینه دیر ناز عده فی صری چونکه نیان جیتسی آجته کوردی
عشق دن فرغت آتش اری چونکه صفا الی ابر سولی که و رجوع ایلدی دیگر
چون باره مست بر شرم وقت کت زان مست نزار کجی سوز قدر کت
اورده کوب با سینه کتوی حافظ که دوستی از لب شای شیند از

سوز
بوس
سوز

دو
دون

حافظ که دون کجیستی نیک لبندن راز اشتری سافه دن مراد باری شیخ در
و مشدن مراد روز از لدر که اول وقت الکنت بر کیم کلانی استماع اذی کبی بونت
آل آریسی حساسه در باوه پدینت که یک حساسه غایت خوب و ریح الملس
بر حساست باوه یک حسنی اولدی عصاره اوزره باوه مست نکل اشترت
ست لفظ حافظ صفت اشتر اولتوسه حسنی اگر کون اولور اما شیخ اولدی در
ولایعنا بر نیا حراز قشای لست کایم حسوز سنگ لک تساندن بنوز
مراد حسنی اولدی بر ایشو حاکم طهته در ازی آت سوز سنگ کجی حاکم
اوزره حسوز در ذی نوسل ابری ام مراد کلام الی کجی حسینه نام و صواب و طعم
دیگر دوز اول وقت و نیت در سوز لغتی از ن کون دن بنم سنگی از کلا
کتوی نیا چه خواهد شد در نیت سوز سوز سوز سوز
مراد حسنی اولدی در سوز سوز سوز سوز
اول آتش نیک لوک دن بر جرحه دیر نر ایل در میان بخندان عشق او حاکم
سوز اکما عشق نخته از یک اور تا سنده بنوز حاکم مراد سوز سوز سوز
الشی در سلوک کتوت حاصل اولی چون از خلا کتوم شای از لب نر اشک حقی
بر کجی صفا دن سنگ ز نیک شنگ حقی بدم سوز سوز سوز
نمرد اولان هوی سوز هر لفظ ما که بر شیخ ادر مراد حسنی حاکم صانع حقی
مشابه اولوغض بیان در نام حقی سوز سوز سوز
نم نام سوز ایل جان کجی اوزره کتیبه در ایل اول را ابوی جان ی ابر از
نام سوز ایل اول ختم نام دن بنوز جان را یحیی کلور مراد حقی حاکم
سوز سوز سوز سوز
در هلو سوز دیر آفتاب آفتاب سنگ یوز کجی بر توی خلوت کوردی سوز

سوز

سوز